

ἄλλ' ἐφάνη καὶ φαίνεται ὡς πατὴρ φιλοστοργώτατος εἰς τοὺς ἐνδεεῖς κατοίκους τῆς πατρίδος του, τὸν ὅποιον καὶ τιμῶσι, καὶ σέβονται διὰ παντός.

Μετὰ τούτους δὲν ἀπεμακρύνθησαν τῶν τοιούτων ἀγαθῶν πράξεων καὶ οἱ λοιποὶ τῆς Ὑδρας πρόκριτοι, ὁ Γ. Γκιόνης, ὁ Γρακουμῆς καὶ Ε. Τομπάζιδες, ὁ Γ. Σαχτούρης, ὁ Σταμ. καὶ Βασίλειος Μπουδούριδες, ὁ Ἀναστάσιος καὶ Δημήτριος Τζαμαδοὶ (ἐξ ὧν ὁ Ἀναστάσιος ἐφονεύθη ἐνδόξως μαχόμενος εἰς τὴν πρώτην ναυμαχίαν τῆς Πύλου τὸ 1825) ὁ Α. Οἰκονόμου, ὁ Α. Μιαούλης, ὁ Γεώργιος Σαχίνης, ὁ Ὁρλάνδος, καὶ τόσοι ἄλλοι, θυσιασθέντες ὑπὲρ πατρίδος· ἐπίσης δὲ καὶ οἱ ἐκ Σπετζῶν Π. καὶ Νικόλαος Μποτασαῖοι, ὁ Χ. Ι. Μέξης, ὁ Α. Χ. Ἀνάργυρος, οἱ Κολανδρουτζαῖοι, Καρακατζᾶναι, Μπουκουρίδες (1), (μεθ' ὧν καὶ ἡ Μπομπολίνα), οἵτινες ἄφισαν τὸ

---

(1) Ὁ Ἰωάννης Γ. Μπούκουρης εἰς τῶν ἐπισήμων οἰκογενειῶν τῶν Σπετζῶν, ὅτε ἐξεβράβη ἡ ἐλληνικὴ ἐπανάστασις κατὰ τὸν μάρτιον τὸ 1821 μὲ ἐνθουσιασμὸν ἀπερίγραπτον, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ Σπετζιωῖται, περὶ τὰς ἀρχὰς ἀπριλίου ἔλαβε διαταγὰς ἀπὸ τοῦ κοινῶν τῆς Νήσου καὶ πάραυτα μὲ τὸ ἰδιόκτητόν του πλοῖον συνωδευμένον καὶ μὲ τὸ πλοῖον τοῦ Δ. Σκληῖα ἀπῆλθον εἰς τὴν Νῆσον Σύρον ἔχοντες ὑψωμένην ἐπ' αὐτῆς τὴν ἐλληνικὴν σημαίαν· εἶτα ἀπελθὼν εἰς τὴν νῆσον Ψαρρᾶ ἔδωκε τὰ τοῦ κοινῶν τῶν Σπετζῶν πρὸς αὐτοὺς γράμματα, ἐκηρύχθη καὶ ἐπὶ τῆς νήσου ταύτης ἡ ἐλληνικὴ ἐπανάστασις· ἐκεῖθεν δὲ μετέβησαν εἰς τὴν νῆσον Ἴον, ὅπου ἐκυρίευσαν ἐξ ἐφόδου ἐν βροίκιον ὀθωμανικὸν Κρητικὸν καὶ ἄλλα τρία μὲ καπνοὺς φορτηγὰ ὑπὸ σημαίαν ὀθωμανικὴν, τὰ ὅποια καὶ διεύθυνον εἰς Σπέτζας. Μετὰ τούτων ἀπέβησαν εἰς τὴν νῆσον Πάτμον ὅπου εὔρον καὶ τὸν Θέμελην ἀπόστολον τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως, ψαλείσης δὲ δοξολογίας εἰς τὸν ὑψιστον παρὰ τοῦ Πατριάρχου Ἀλεξαν-